

[Tholstrup.]

så unaturlige foranstaltninger som rationeringer i en tid, da der er nok af denne vare. Målet må være, at enhver indretter sig efter sit eget hoved, når det som her kan ske, uden at man griber ind i andres rettigheder.

Jeg har ved tidligere lejligheder talt om, hvor billigt sukkeret er i forhold til andre næringsmidler. Jeg kunne have lyst til at gentage det i anledning af, at den højtærede handelsminister sagde noget om, at det ikke var det billigste næringsmiddel, når tilskuddet faldt bort. Dette er stadigvæk forkert. Selv om sukkeret skulle betales med produktions- eller importprisen, finder vi ikke et billigere næringsmiddel. For man må naturligvis ved sammenligningen også tage tilskuddet væk fra rugbrødet; ellers bliver sammenligningen ikke ærlig.

Jeg anmodede i sommer om frigivelse af lidt mere syltesukker, og selv om det måske i nogen grad blev imødekommet, var det alligevel ikke nok, og det skete på et så sent tidspunkt, at hele børsæsonen var overstået, hvorfor tusinder af syltetøjskrukker atter i år forblev tomme på hylderne — bortset fra den, der står ude i vandrehallen, og som enkelte gode forslag bliver syltet ned i. I stedet fortæres bærrerne af havens fugle og regnormene, medens husmødrene må finde andre udveje for pålæg til deres børns mad. Af disse bær, som således gik til spilde, kunne der have været fremstillet marmelade i krukkevis til 30 øre kiloet, men i stedet for måtte husmødrene nu til jul købe deres syltetøj og marmelade.

Jeg har fået sådan et glas marmelade analyseret hos Struers Laboratorium for at få et nøjagtigt talmateriale at arbejde med. Jeg købte glasset for 2 kr. 50 øre for indholdet, og der var 408 g, d. v. s. at prisen var 6 kr. for kiloet eller 20 gange så meget, som den hjemmelavede marmelade i visse tilfælde koster. Tørstoffet i denne marmelade var 53, 6 pct., og når man skal sammenligne dette med det hjemmelavede syltetøj, hvortil familien på landet har bærrerne gratis, vil det sige, at husmødrene for selve sukkeret, som fandtes i marmeladen, har måttet betale 12 kr. kiloet, idet man ser bort fra husmødrenes arbejde ved plukning og syltning.

Den danske sukkerproduktion er tilstrækkelig stor til at dække behovet, men selvfølgelig ikke, hvis den højtærede handelsminister selvrådigt sælger løs af den, for vi selv har forsynet os med det, vi har brug for. Verdens sukkerhøst er i år den største,

den nogensinde har været, 5 pct. højere end tidligere rekorder, og dette gælder både rørsukker og roesukker. Meldinger tyder på, at man i indværende år ventet en endnu større produktion i kraft af udvidede arealer. Dette gælder navnlig sådanne distrikter, som var hærgede under krigen, ikke mindst Philippinerne. Med samme gode vækstbetingelser som i fjor vil rekorden blive sat yderligere en tak i vejret. Resultatet har da også ifølge Erhvervsøkonomiske Meddelelser af 2. december været en betydelig nedgang i verdensmarkedets priser. Allerede nu sælges sukker af den kommende høst til 72 sh. pr. cwt., hvilket modsvarende 43 kr. pr. 100 kg, som altså vil kunne være hjemme her i landet for et halvt hundrede kroner. Som nævnt ved tidligere lejlighed kan man købe raffineret sukker i dag fra London til godt 60 øre pr. kg i sterling, hvilket vil kunne sælges herhjemme til lidt under den danske produktionspris. Når man nu taler om, hvilken handelspolitisk betydning sukkeret har, kunne man fristes til at tilbyde den højtærede handelsminister at overtage disse leverancer og købe sukkeret i London til nogle og tres øre og så sælge det i Norge eller Sverige til nogle og halvfjerds øre, hvis man vel at mærke kan få de danske importører til at betale den nødvendige overpris, der i så fald skal betales på det tømmer eller den papirmasse, hvad det nu er vi får deroppe fra, ellers tror jeg nok, svenskerne og nordmændene er kloge nok til at købe det der, hvor de kan få det billigst. At de ikke skulle være underrettet om, hvor det er billigst, ville være en mærkelig påstand, som jeg ganske vist nok har hørt den højtærede handelsminister fremsætte et par gange her før, men det kan kun være et forsøg på at se lidt humoristisk på det.

Ved en tidligere behandling af sukkerloven har jeg sagt, at det var klogt at interessere sig for en sådan eksport, som der er fremtid i, i stedet for denne, som der ingen fremtid er i for Danmark. Det er på bekostning af de andre eksporter, at vi får denne eksport af sukker. Det blev sagt før af den højtærede handelsminister, at det ikke er afgjort, at ægforbruget vil gå ned, måske det oven i købet vil gå op, men det er i hvert fald afgjort, at de penge, husmoderen giver for sukkeret, kan hun ikke købe æg for, så det er højst sandsynligt, at det vil frigøre andre varer til eksport. Det er muligt, at der bliver lidt brødkorn fri til opfødning af svin, sådan at man ad den vej kan få en øget eksport, og det vil være bedre herved at sikre sig en god position på de markeder,